

1. ΜΑΡΤΙΟΥ. 1853.

ΤΟΜΟΣ Γ'.

ΦΥΛΛ. 71.

ΑΥΩ ΘΗΡΑΣ ΣΥΜΒΑΝΤΑ.

(Εκ τοῦ Ἀγγλικοῦ τοῦ Βοργέρου.)

—ο—

Ὅταν διέτριβον ἐν Ἀμερικῇ, περιεπάτουں συνήθως ἀνὰ πᾶσαν δειλὴν εἰς τὴν πρωτίστην τῆς Βασιγ-κτῶνος πλατείαν, καὶ ἐκεῖ συνεχῶς ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων μικρόσωμον καὶ χολὸν, ἄσχημον, διαπτρα φέροντα πράσινα, ὁρμιὰν κρατοῦντα, καὶ ἀπερχόμενον πρὸς ἓνα τῶν παραρρέοντων ρυάκων ὃν ἄλιεύει μικρὰς ἀφύας. Τόσον δὲ παράδοξος μοι ἐφαίνετο ἡ φυσιογνωμία τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὥστε μέχρι τέλους μὲ διεσκέδαζε, καὶ τόσῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον σχεδὸν καθ' ἐσπέραν τὸν ἐδλεπον ἐπιστρέφοντα μὲ κενὸν τὸ καλάθιον. Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, ἐνῶ ἐτύγγαλον περιδιαβάζων κατὰ τὸ δύνηθες, ἀλλὰ συνοδευόμενος ὑπ' ἑνὸς φίλου μου, πλοιάρχου πρὸ ὀλίγου ἐλθόντος ἀπὸ τῆς νοτίου Ἀμερικῆς, διήλθεν ἐμπρὸς ἡμῶν ὁ ἀτυχὴς ἄλιεύς, καὶ ἤρχισα νὰ γελῶ.

— Ὁ ἀνόητος! ἀνέκραξα.

Ὁ φίλος μου ἀπέβλεψε πρὸς ἐμὲ μειδιῶν καὶ αὐτός.

— Δὲν ἦτον πάντοτε τόσον ἀτυχὴς ἄλιεύς ὁ ἀνθρώπος αὐτός μοι εἶπε. Τὸν ἐγνώρισα, πολλὰς δὲν εἶναι καὶ εἰς ἄλλας χώρας, ὅπου μετὰ πολλοῦ θάρρους καὶ ἐπιδεξιότητος ἠσχολεῖτο εἰς ἄλιεῖαν σπουδαιότεραν.

Ἐπειτα δὲ, καλῶν τὸν γέροντα,

— Αἰ! Δεδμέρε φίλτατε, εἶπε· θὰ διέλθῃς ἐμπρὸς ἀρχαίου φίλου, χωρὶς νὰ τὸν χαιρετήσῃς;

Τότε ἦλθεν ὁ ἄλιεύς καὶ ἐσφιγξε συμπαθέστατα τοῦ πλοιάρχου τὴν χεῖρα.

— Ἴδου ἐδῶ, ὁ κύριος σῆτος, γελᾷ διὰ τὴν ἀποτυχίαν σου εἰς τὴν ἄλιεῖαν, τῷ εἶπεν ἀποτόμως αὐτός.

— Τῷ ὄντι ἀπεκρίθη ὁ γέρον μετ' ἀξιεράστου ἀφελείας, δὲν μοι εἶναι εὐνοὺς ἡ τύχη. Ἀλλὰ πρὸ πάντων πταίει ἡ ἀσθένεια τῶν ὀφθαλμῶν μου. Τυφλὸς ἢ σχεδὸν τυφλός, καὶ καλὸς ἄλιεύς τίς δύναται συγκρόνως νὰ εἶναι;

Τότε τύψις συνειδήσεως μὲ κατέλαβεν, ὅταν ἐμαθα ὅτι ἡ ὑποτιθεμένη ἀνεπιτηδειότης τοῦ ἀνθρώπου προήρχετο ἀπὸ ἀσθένειαν τοσοῦτον θλιβεράν.

— Δὲν βλάπτει, ἐξηκολούθησεν εὐθύμως· ἀν αἱ ἀφύαι δάκνουں σήμερον ἀποινὶ τὸ ἄγκυστρόν μου, δὲν τὸ ἀπέφευγον ἄλλοτε ἐπίσης εὐκόλως οἱ μεγάλοι ἰχθῦς.

— Τὸ ἤξεύρω, καὶ ἤθελον νὰ πείσω καὶ τὸν κύριον περὶ τούτου. Διηγηθῆτέ μας τί σὰς συνέβη εἰς Γουϊάναν.

— Εὐχαρίστως, εἶπεν ὁ γέρον· ἀλλ' ἰδέτε παρακαλῶ, τί ὦρα εἶναι εἰς τὸ Καπιτώλιον, διὰ νὰ μὴ ἀργήσω, καὶ ἡ σύζυγός μου ἀνεσυχῇ.

Τὸ Καπιτώλιον εἶναι τὸ δημουργεῖον τῆς Βασιγ-κτῶνος, οἰκοδόμημα ὠραῖον καὶ μεγαλοπρεπέστατον. Εἶδα λοιπὸν τ' ὠρολόγιον, καὶ τῷ εἶπον ὅτι εἶναι ἡ ὦρα τετάρτη.

— Ἐχω λοιπὸν ἡμίσειαν ὥραν καιρὸν. Ἀκούσατε·

Α.

Όταν διέτριβον εἰς τὴν νοτίαν Ἀμερικὴν, κατώκησα τινὰς ἐβδομάδας πλησίον ποταμοῦ τινος πηγάζοντος ἐκ τῶν ὄρεων τῆς Γουϊάνης. Ὁ ξενοδόχος μου αὐτόθι, ἂν καὶ τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας τοῦ ἐδαπά νει εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἐπιτήρησιν τῶν μεγάλων τοῦ φυτειῶν, κατῴρθου ὁμῶς ν' ἀφιερῶνῃ οὐ μικρὸν μέρος αὐτῆς εἰς διασκέδασίν μου. Μετὰ δύο ὑπηρετῶν καὶ μετὰ τοῦ Καίσαρος, μέλανος δούλου νοήμονος καὶ δραστηρίου, περιηρχόμεθα πολλάκις τὰ πεδία ἐκεῖνα, τὸν φόνον περιφέροντες εἰς τοὺς τετραπόδας καὶ πτηνοὺς κατοίκους αὐτῶν ἢ ἄλλοτε καταβαίνοντες τὸν ποταμὸν ἐπὶ δύο πλοικρίων, ἐτερπόμεθα ἀλιεύοντες, καὶ ἐν τῷ μεταξύ πρὸς ποικιλίαν τῶν διαχύσεων ἡμῶν κυνηγούντες καὶ τὰ περιπτάμενα ὑδροβία πτηνά.

Ἐπειδὴ ὁ τόπος ἐκεῖνος πρὸς τὴν θάλασσαν εἶναι ταπεινός καὶ ἐπίπεδος, πολλοὶ μεγάλοι ποταμοὶ τῶν ἀπὸ βορρᾶ καταρχομένων, διατρέχουσιν αὐτόν, καὶ διακροῦνται εἰς βραχίονας, πρὶν ἢ ἐκβάλλωσιν εἰς τὸν ὠκεανόν. Αἱ δὲ μεταξύ τῶν διούρων αὐτῶν μορφούμενοι νῆσοι, ἔχουσιν ἑκτασιν ἱκανὴν, καὶ σχηματίζονται ἐκ τελεμάτων καὶ γαιῶν διαβρύχων, ἃς καλύπτουσιν ὑψηλὰ χόρτα, κάλαμοι, καὶ ἄλλα φυτὰ ὑδροδίαίτα· ὑπὸ δὲ τὸ παχὺ καὶ σχεδὸν ἀπρόσιτον αὐτῶν στρώμα, πᾶμπολλα διαιτῶνται καὶ κρύπτονται ἐρπετῶν γένη, καὶ ἐξέρχονται μόνον ὅταν θέλωσι νὰ ὀρμήσωσι κατὰ τινος θύματος.

Ὁ ξενοδόχος μου καὶ ὁ Καίσαρ μοὶ εἶπον ὅτι εἶδαν πολλάκις μεγάλους ὄφεις διανυχομένους τὰς διούρας, καὶ διαβαίνοντας ἀπὸ νήσου εἰς νήσον, καὶ ὅτι ἐφόνευσαν ἐνίοτε τινὰς αὐτῶν, ἀλλὰ μετὰ κινδύνων καὶ δυσκολίας. Αἱ διηγήσεις αὗται εἶχον κινήσει τὴν περιέργειάν μου, καὶ ᾔθελον νὰ ἰδῶ καὶ ἐγὼ ἐν τούτων τῶν ἐρπετῶν. Ἰδιαιτέρην μετ' αὐτῶν νὰ συνδέσω σχέσιν δὲν λέγω ὅτι ἐπεθύμουν πολὺ ἐξ ἐνκυντίας μάλιστα ἢ μικρὰ μετ' αὐτῶν γνωριμία μου μοὶ ἐνέπνευσε βαθεῖαν ἀποστροφὴν, καὶ ὅ,τι ἤκουσα διηγούμενον περὶ τῶν φοβερῶν καὶ καταστρεπτικῶν τῶν δυνάμεων, ἐνίσχυε τὴν πρὸς αὐτὰ διάθεσίν μου. Ἀλλ' οὐχ ἤττον ἐπεθύμουν νὰ ἰδῶ ἐν ἐξ αὐτῶν . . . μακρόθεν. Δυστυχῶς ὁμῶς οὐδὲν ἀπηντήσαμεν εἰς τὰς ἐκδρομὰς ἡμῶν, καὶ ἤρχισα ὑποπτεύων ὅτι ὁ ξενοδόχος μου καὶ ὁ Καίσαρ ὑπερβολὰς διηγούντο περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ μεγέθους τῶν ὄφειων οὓς εἶδαν καὶ ἐθανάτωσαν. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον μοὶ συνέβη τί, μεταβαλὼν ἐντελῶς τὴν περὶ τούτου γνώμην μου, καὶ βιάσαν με ν' ἀναγνωρίσω τὴν φιλαλήθειαν ἀμφοτέρων.

Τρεῖς περίπου ἐβδομάδας μετὰ τὴν ἀφίξίν μου, μοὶ εἶπεν ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ὁ ξενοδόχος μου, ὅτι ἠναγκάζετο ν' ἀπέλθῃ εἰς ἐν τῶν κτημάτων του, ἀπέχον περὶ τὰ δέκα μίλια, καὶ ἐπειδὴ σχεδὸν πᾶσα ἡ ὁδὸς τοῦ διήρχετο διὰ τῶν δασῶν, ἐδιάζετο νὰ συμπαραλάβῃ καὶ τὸν Καίσαρα, τὸν μόνον ἐκ τῆς θεραπείας τοῦ ὅστις ἐγνώριζε νὰ τὸν ὁδηγήσῃ. Ἐπρόσθεσε δὲ ὅτι θέλει ἐπιστρέψῃ ἐνωρὶς μετὰ τὴν μεσημβρίαν, καὶ

ὅτι ἂν ἐν τούτοις θέλω νὰ ἐξέλθω εἰς περίπατον, ἢ ἂν προτιμῶ ἐκδρομὴν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, δύναμαι νὰ λάβω μετ' ἐμοῦ οὐστίνας ἐγκρίνω ἐκ τῶν ὑπηρετῶν του.

Ἀρ' οὐ δ' ἀνεχώρησε, περιήλθα ἐπὶ μίαν ἢ δύο ὥρας τὴν ἀγροικίαν, χωρὶς οὐδὲν ν' ἀπαντήσω ἐλκύνον τὴν προσοχήν μου. Ἐπειτα δὲ, θέλων εὐαρεστότερον πῶς νὰ διέλθω τὰς ἐπιλοίπους ὥρας, ἐπειδὴ ὁ καύσων ἦτον πολὺς, καὶ δυσάρεστος θὰ ἦτον ἡ θῆρα εἰς τὸ πεδῖον, διέταξα τοὺς ὑπηρετάς νὰ παρασκευάσωσι τὰ ἀλιευτικὰ ἐργαλεῖα, καὶ λαβὼν καὶ τὸ πυροβόλον μου, εἰσῆλθα μόνος εἰς ἐν ἀκάτιον, μὴ θελήσας νὰ συνοδευθῶ ἀπὸ ὑπηρετήν, καὶ παρεδόθην εἰς τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ. Τὸ ρεῦμα ἦτον νωθρόν, καὶ βραδέως μόνον ἐφθασα εἰς τὸ μέρος ὅπου ὁ ποταμός διακλαδεύεσθαι. Τότε δὲ διεύθυνα τὸ ἀκάτιόν μου εἰς ἓνα τῶν κλάδων αὐτοῦ, ὃν ἐγνώριζον, διότι τὸν εἶχον ἤδη διαπλεύσει μετὰ τοῦ Καίσαρος, καὶ ὅπου πολλάκις ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ δοκιμάσωμεν τὴν ἐπιδεξιότητά ἡμῶν. Ἡ διόρυξ αὕτη εἶχε δεκαοκτὼ ὡς εἴκοσι ποδῶν πλάτος, οὐχὶ περισσότερον. Ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐπροχώρουν διὰ τοῦ ἱστίου, ὅτε μὲν καταβαίνων, ὅτε δὲ προσαναβαίνων τὸ ρεῦμα, καὶ ἐνεδρεύων τὰ ἐν τοῖς τέλεμασι τούτοις διαιτώμενα ποικιλόχροα πτηνά. Ἀλλ' αὐτὰ ἦσαν σπάνια, καὶ δὲν μοὶ ἐπέτρεπον νὰ τὰ πλησιάσω μέγρε βολῆς· ἴσως δὲ καὶ δὲν ἐπυροβόλουν μετὰ τῆς συνήθους μου εὐστοχίας· τὸ βέβαιον ἂν εἶναι, ὅτι πλὴν μιᾶς καὶ μόνης βολῆς, εἶχον ἐξαντλήσει ὅλα μου τὰ ἐρόδια, καὶ ὁμῶς ἐν μόνον πτηνόν, ἐκ τοῦ γένους τῶν φοινικοπτερύγων εἶχον φονεύσει. Δυσανασχετῶν διὰ τὴν ἀποτυχίαν μου, ἀφῆκα τὸ πυροβόλον, καὶ ἐρρίψα τὴν ὀρμιάν. Όταν δὲ μετὰ τινὰ ὥραν τὴν ἀνέσσυρα, εἶτε διότι δὲν εἶχον ἐπιμεληθῇ τὸ δέλεαρ ὡς συνείθιζεν ὁ Καίσαρ, εἶτε διότι αἱ ἰχθύς ἦσαν ἄγριοι καὶ δυσσύμβολοι ὡς καὶ τὰ πτηνά, δὲν ἠλίευσα οὐδὲ ἓνα. Ἐλπίζων δ' ὅτι εὐτυχέστερος ἴσως θέλω εἶσθαι ἀλλαχοῦ, κατέβην ἀκόμη τὸν ποταμὸν, ὡς ἐν τέταρτον τοῦ μιλίου, καὶ ἐρρίψα ἐκ δευτέρου τὴν ὀρμιάν μου.

Ἐν τούτοις δ' εἶχε γίνῃ πνιγνὸς ὁ καύσων, καὶ μὴ βλέπων περίστασιν παρουσιαζομένην διὰ τὴν τελευταίαν βολὴν τοῦ πυροβόλου μου, ἐγύμνωσα τοὺς πόδας μου, καὶ τοὺς ἔλousα κρεμάσας αὐτοὺς εἰς τὸν ποταμόν. Ἐπειτα δὲ, θείς τὸ πυροβόλον παρὰ τὸ πλευρόν μου, ἠπλώθην εἰς τὰ ἐδώλια τοῦ πλοικρίου, καὶ περιέμενον νὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα ν' ἀνασύρω τὴν ὀρμιάν. Ἐκεῖ, καταβεβλημένος, ὡς φαίνεται, ὑπὸ τῆς θερμῆς καὶ ὑπὸ τοῦ καμάτου, ἀπεκοιμήθην βαθέως. Ἀγνοῶ δὲ πόσῃ ὥραν ἔμεινα κοιμώμενος· ἀλλ' αἴφνης με ἀφύπνισε παράδοξόν τι αἰσθημα, γαργαλισμός εἰς τοὺς πόδας, ὡς ἂν τοὺς ἔληγε ζῶν τι. Νευαρκωμένος ἔτι ὑπὸ τοῦ ὕπνου, ἐστρεψα ὁμῶς πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος τοὺς ὀφθαλμούς. . . . Ποτὲ ἐν ὧσ' ἔω δὲν θὰ λησμονήσω τὴν φρίκην ἥτις με κατέλαβε, καὶ ψυχρὰ ἐχύθη ἐπ' ὅλου τοῦ σώματός μου, ὅταν εἶδα τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν τράχηλον ὄφρεως πελωρίου, καλύπταντος διὰ σιάλου

τοὺς πόδας μου, προσηκῶς ὅπως τοὺς καταπίη. Ἡ ἰδέα αὕτη μοὶ ἐπῆλθεν ἀμέσως. Πολλάκις καὶ πολλὰ ἡγήρησα τὸν θάνατον, καὶ ἐπὶ τοῦ Ἰλκεανοῦ, καὶ εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης. Ἀλλ' οὐδέποτε μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης δὲν εἶχον φαντασθῆ ὅτι δύναται νὰ μοὶ παρουσιαθῇ ὑπὸ μορφὴν τοσοῦτον ἀποτρόπαιον. Ἐπὶ μίαν στιγμὴν, ἀλλ' ἐπὶ μίαν καὶ μόνην, ἡ ὄψις τοῦ θηρίου με πρέλυσεν ὡς γοητευθέντα. Ἀλλ' ἡ συναίσθησις τῆς θέσεώς μου με ἀνεκάλεσεν ἀμέσως εἰς ἑμαυτόν, καὶ ἀπέσυρα βιαίως τὸν πόδα, ἐνῶ τὸ τέρας προσήλου ἐπ' ἐμὲ ὄμματα αἰμοδύρα καὶ βλοσυρά. Ἀμέσως ἤρπασα τὸ πυροβόλον. Ἀλλ' ὁ ὄφης, ταραχθεὶς ἐκ τοῦ κινήματός μου, ὡς φαίνεται, ἐπέσυρε τὴν κεφαλὴν του ἐκτὸς τοῦ πλοίου, διότι μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης, ἀπατηθεὶς ἴσως ὑπὸ τῆς ἀκινήσεώς μου, μ' ἐξελάμβανεν ὡς νεκρόν. Ἀλλὰ μόλις ἐπρόφθασα ν' ἀνακαθίσω καὶ νὰ στρέψω πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο τὸν σωλῆνα τοῦ πυροβόλου, καὶ ἰδοὺ ἀνῶρθωσε πάλιν τὸ ἑρπετὸν τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν τράχηλόν του, καὶ τὴν ἐκίνει πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ ὀπίσω, ὡς ζητοῦν ἀντικείμενόν τι ὃ εἶχεν ἀπολέσει. Τὸ στόμιον τοῦ πυροβόλου μου ὀλίγους μόνον πόδας ἀπέειχεν ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἐπυροβόλησα εὐθὺς κατὰ τῆς κεφαλῆς του. Ἀλλ' αὐτὸ ἐγείρον ὑπεράνω τοῦ ὕδατος μέρος τοῦ σώματός του, μετὰ φόβου συριγμοῦ, παγώσαντος ὅλον τὸ αἷμα ἐντὸς τῶν φλεβῶν μου, καὶ ἀναπτύσσον τοὺς πελωρίους αὐτοῦ κρίκους, ὧν τὰς ἀναλογίας ὑπώπτουν μόνον πρὶν, χωρὶς νὰ τὰς ἴδω, ἐράνη θέλον νὰ ὁρμήσῃ ἐπ' ἐμὲ καὶ νὰ με συντρίψῃ, σφίγγον με εἰς τὰς ἑλικὰς του. Τότε, ἀψείς τὸ πυροβόλον, ἐπληξά ἰσχυρῶς τὸ ὕδωρ διὰ τῆς κώπης, καὶ ἐστρεψά διὰ μιᾶς τὸ πλοιάριον μακρὰν τοῦ θηρίου. Μακρυνόμενος δὲ, εἶδα ὅτι ὁ πυροβολισμός μου δὲν ἦτον ἄνευ ἀποτελέσματος, διότι αἷμα ἤρχισε ῥέον ἀπὸ τοῦ ὄφτος τὴν κεφαλὴν, αὐτὸς δὲ συνεσπειροῦτο εἰς βιαίαν καὶ ἀλλεπαλλήλους συστροφάς. Κατὰ δυστυχίαν εἶχον ἐξαντλήσει, ὡς σὰς εἶπον, ὅλην μου τὴν πυρίτιν· ἄλλως θὰ ἀπεύθυνον πρὸς τὸ τέρας καὶ ἄλλους δύο ἢ τρεῖς χαιρετισμοὺς ὡς τὸν πρῶτον.

— Ὅλα ταῦτα ἐγίναν ἐντὸς χρόνου πολὺ βραχυτέρου τοῦ ὅσος μ' ἐχρειάσθη πρὸς διήγησίν των. Προσαναβαίνων δὲ τὸν ποταμὸν, ἤκουσα τοὺς καλάμους τρίζοντας καὶ θραυομένους ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ σώματος τοῦ θηρίου, καταφυγόντος ἐντὸς αὐτῶν, καὶ δὲν ἐθρόντισα πλέον ν' ἀναλάβω τὰς ὁρμιάς μου, ἀλλὰ τὰς ἐγκατέλιπα. Σχίζων ὁμως τὸ ῥεῦμα μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς σπουδῆς, ἐφθασα μετ' ὀλίγον εἰς τὸν ἀπόδυθμον, καὶ πηδῆσας εἰς τὴν ξηράν, ἐσπευσα πρὸς τὴν οἰκίαν, καὶ εὐρών ἐπανελθόντα τὸν καλὸν ξενοδόχον μου, τῷ διηγήθην περὶ τοῦ κινδύνου ὃν διέφυγον ὡς ἐκ θαύματος, καὶ περὶ τῆς καταστάσεως εἰς ἣν κατέλειπα τὸ ἑρπετόν.

— Τότε λοιπὸν, μοὶ εἶπε, δὲν δύναται νὰ μᾶς διαφύγῃ. Πρέπει ἀμέσως νὰ τὸ διώξωμεν.

Καὶ κράζας τὸν Καίσαρα, τὸν διέταξε νὰ ἐτοιμάσῃ εὐθὺς τὰ πυροβόλα, καὶ νὰ συμπαραλάβῃ καὶ δύο ἄλλους ὑπηρέτας.

— Ἄν ἔχῃς ὁρεξίν, μοὶ εἶπε τότε, νὰ περατώσῃς τὴν μονομαχίαν, ἣν ἤρχισας, καὶ ἂν δὲν φοβῇσαι ν' ἀπαντήσῃς πάλιν τὸν ἀντίπαλόν σου, θὰ σοὶ προμηθεύσω διασκεδάσιν, δι' ἣν ἐλπίζω δὲν θὰ μετανοήσῃς.

Τῷ ἀπεκρίθην δὲ κ' ἐγὼ ὅτι παντάπασιν δὲν εἶχον σκοπὸν νὰ μείνω ὀπίσω, καὶ ἐπρόσθεσα ὅτι ἂν τὰ ἐφ' ὧς μου δὲν εἶχον ἐκλείψει, ὁ ἀντίπαλός μου δὲν θ' ἀπηλλάττετο τήσαν εὐθυνὰ ἀπὸ τὴν μονομαχίαν.

— Ἐν γένει, μοὶ εἶπε, κινδυνώδεστάτη εἶναι πᾶσα ἐκ τοῦ συνεγγυς προσβολῇ τῶν μεγάλων τούτων ὄφειων, ὅταν εἴναι τετραχυματισμένοι, διότι ἐκμαίνονται τότε, καὶ συνέπεσε νὰ φονεύσωσιν ἀνθρώπους ὁλίγους κατ' αὐτῶν ἐκινήθησαν. Ὁ ὑπηρέτης ἐνὸς τῶν γειτόνων μου, συνοδεύων ποτὲ τὸν κύριόν του εἰς τὸ κυνήγιον, εὗρέθη αἰφνης ἐμπρὸς μεγάλου βόα. Ἀμέσως ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ, καὶ νομίσας ὅτι τὸν ἐπλήγωσε θανατίμως, προσῆλθεν ὅπως τὸν φονεύσῃ. Ἀλλὰ τὸ θηρίον ἐπιστραφέν κατ' αὐτοῦ, τὸν συνέλαβε, τὸν ἐρρίψε κατὰ γῆς, καὶ τὸν περιέσφιζεν εἰς τοὺς δακτυλίους του. Ὁ δυστυχὴς ἤρχισε κράζων ἐλεεινῶς, καὶ οἱ λοιποὶ κυνηγοὶ ἀκούσαντές τον ἐσπευσαν εἰς βοήθειάν του. Ἀλλ' ὁ ὄφης εἰς τοιοῦτον τρόπον εἶχεν ἐλιχθῇ περὶ αὐτόν, ὥστε ἐλπίς σωτηρίας δι' αὐτόν δὲν ὑπῆρχεν. Ἄν ἐπυροβόλουν, ἐβλεπον ὅτι θὰ ἐρόνευσον τὸν ἄνθρωπον μᾶλλον ἢ τὸν ὄφιν, ἂν δ' ἤθελον νὰ πλησιάζωσι καὶ νὰ ἐλευθερώσωσι τὸν σύντροφόν των, ἐξετίθεντο μόνον εἰς τὴν αὐτὴν τύχην ἀνωρελῶς. Καὶ κατώρθωσαν μὲν τέλος νὰ θανατώσωσι τὸ φοβερόν ἑρπετόν· ἀλλ' αὐτὸ εἶχεν ἤδη πνίξει τὸ θυμὸν του.

Ἀλλ' ἂς μὴ σὲ τρομάξῃ ἡ ἱστορία αὕτη, εἶπεν ὁ φίλος μου γελῶν· διότι τασαύτας λαμβάνομεν προφυλάξεις ὅταν πλησιάζωμεν τοὺς ὄφεις, ὥστε εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νὰ συμβῇ δυστύχημα.

Μετ' ὀλίγον ἐπανῆλθεν ὁ Καίσαρ μετὰ πέντε ἢ ἑξ̄ συμμάχων, ὅλων ἐνόπλων· δύο δ' αὐτῶν εἶχον μακρὰ ἐργαλεῖα ἐν εἴδει δρεπάνων, διὰ ν' ἀνοίγωσι δίοδον διὰ τῶν καλάμων. Ἐμβιβασθέντες δὲ εἰς τὰ πλοιάρια, κατέβημεν ταχέως τὸ ῥεῦμα, δύο μαύρων δούλων ῥωμαλέως κωπηλατούντων, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἤμεθα ἐπ' αὐτῆς τῆς σκηνῆς τοῦ δράματος. Μέρος τῆς παραποταμίας, ὅπου κάλαμοι δὲν ἐφύοντο, ἔφερον ἵχνη αἵματος, ἀποδεικνύοντα ὅτι ἡ πληγὴ ἦτον καιρία. Ἀκριβῶς δ' ἀπέναντι τοῦ μέρους ὅπου ἦσαν τὰ ἵχνη, οἱ κάλαμοι ἦσαν συντεθλασμένοι καὶ ἐσχημάτιζον αὐλακα τοσοῦτον ἔχοντα πλάτος, ὥστε εὐκόλως ἄνθρωπος ἐδύνατο νὰ διαβῇ δι' αὐτοῦ.

Ἐδῶ ἐστάθημεν, καὶ ἐπισκεφθέντες πάλιν τὰ ὄπλα μας, ὅπως βεβαιωθῶμεν ὅτι ἦσαν ἐτοιμα, ἤκροσθημεν μετὰ προσοχῆς, μὴ ἀκούσωμέν τινα κρότον ὅστις νὰ μᾶς δείξῃ ποῦ κατέφυγεν ὁ ἐχθρός. Ἀλλ' οὐδὲν ἤκούσαμεν, καὶ ἀπεφασίσσαμεν νὰ εἰσχωρήσωμεν εἰς τὸν πυκνὸν καλαμῶνα. Εἰς τῶν μαύρων προσηκθεὶς, ἀπέκοπτε διὰ τοῦ δρεπάνου του πᾶν τὸ ἐμποδίζον τὴν δίοδον, ὃ δὲ φίλος μου καὶ ἐγὼ ἠπόμεθα κρατοῦντες τὰ πυροβόλα, καὶ τὴν ὀπισθοφυλακὴν ἀπετέλουν ὁ Καίσαρ μετὰ τῶν ἄλλων ὑπηρετῶν.

Οἱ κάλαμοι σχεδὸν πανταχοῦ ἦσαν ὀκτώποδες ἢ δεκάποδες τὸ ὕψος, καὶ τόσοι πυκνοὶ, ὥστε δυσκολώτατα θὰ διηρχόμεθα, ἂν ὁ ὄφις δὲν εἶχε διασχίσει ἐκεῖνον τὸν αὐλακα.

Πεντήκοντα ἰσως βήματα εἶχονεν προχωρήσει, ὅταν ὁ προπορευόμενος Μαῦρος ἔδωκε τὸ συμπεριλαμβανόμενον σημεῖον, ἐξ οὗ ἐννοήσαμεν ὅτι ἐγγίζομεν εἰς τὸν σκοπὸν. Διετάρχη ἐπομένως ἀμέσως ν' ἀποσυρθῇ ὀπίσω ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς, ὁ ξενόδοχος μου καὶ ἐγὼ, προχωροῦντες μετὰ περισκέψεως, εἶδαμεν μεταξὺ τῶν καλάμων τὸ σῶμα τῆς ὕδρας, μέρος μὲν ἐφ' ἐαυτοῦ συνεσπειρωμένον, μέρος δὲ ὑπλωμένον εὐθὺς κατὰ γῆς, ἀλλὰ διὰ τὴν πυκνότητα τοῦ καλάμωνος δὲν διακρίνομεν τὴν κεφαλὴν. Ἡ προσέλευσίς μας τὴν ἐτάραξε, φαίνεται, καὶ ἐστράφη πρὸς τὸ μέρος ἡμῶν, ἀναμφιδόλως ὅπως μᾶς προσέβλη. Ἀλλὰ τὰ πυροβόλα εἶχονεν ἑτοιμα, καὶ ἅμα ἠδυνήθημεν νὰ ἰδῶμεν τὴν κεφαλὴν, ἐπυροβολήσαμεν κατ' αὐτῆς συγχρόνως. Μέρος τῆς βολῆς ἐκωλύθη ὑπὸ τῶν καλάμων, ἀλλὰ τὸ ἐπίλοιπον, φαίνεται ὅτι οὐχ ἤττον ἐτυχε τοῦ σκοποῦ, διότι ἡ ὀρθωμένη κεφαλὴ τοῦ τέρατος κατέπεσε κατὰ γῆς, καὶ ἤρχισε νὰ συρίζῃ ὀξέως καὶ νὰ συστρίφεται σπατμωδικῶς. Ἄν δὲ καὶ κατὰβεβλημένον, ἀλλ' ἦτον ἐπικίνδυνον εἰσεῖτι εἰς τὸν πλησιάζοντα. Ὁ Καίσαρ ὁμοῦς ὅστις ἦτον γενναῖος καὶ ἀκατάπληκτος, μᾶς παρικήλεσε νὰ μὴ πυροβολήσωμεν πλέον, καὶ διασχίσας τοὺς καλάμους, ἐστράφη πᾶρξ ἡμῶν ὅπως πλησιάσῃ πλαγίως τὸν ὄφιν, καὶ κατώρθωσε νὰ τῷ καταφέρῃ πληγὴν, ἥτις ἐντελῶς τὸν ἐνέκρωσεν. Ἐπειτα δὲ τῷ ἔφερε καὶ ἄλλας ἐπανειλημμένους ὁμοίας πληγὰς, αἵτινες συνεπλήρωσαν τὴν νίκην του. Τότε μόνον, ἐφ' οὗ εἶδαμεν τὸν ἐχθρὸν ἐντελῶς νεκρωθέντα, ἐδυνήθημεν ἀφόδως νὰ τὸν ἐξετάσωμεν· καὶ ὁμολογῶ ὅτι καὶ τότε ἀκόμη δὲν ἐδυνήθημεν νὰ ὑπερνικήσω αἰσθημα τράμου ὅταν τὸν ἤγγισα, καὶ ἐνθουσιούμενος πόσον παρ' ὀλίγον θὰ ἐγινόμην βορὰ του.

Ἐπειτα ἠρξίσαιμεν νὰ σύρωμεν τὸ πελώριον θηρίον, καὶ μόλις καὶ μετὰ βίας ἐδυνήθημεν νὰ τὸ φέρομεν μέχρι τοῦ ποταμοῦ. Εἰδὼς τὸ ἐδέσαμεν εἰς ἓν τῶν πλοικρίων καὶ τὸ ἐφύμουλκῆσαμεν μέχρι τῆς ἀγροικίας. Καταμετρήσαντές το δὲ, εὗρομεν ὅτι εἶχε μῆκος τισσαράκοντα περίπου ποδῶν, καὶ πᾶχος ἐνισχοῦ ἴσον πρὸς τὸ πᾶχος ἀνθρώπου. Καθ' ἃ μοι εἶπεν ὁ φίλος μου, ποτὲ δὲν εφάνευσεν μεγαλῆτερον ὄφιν, εἶχεν ὁμοῦς ἰδῆ τινες, οἵτινες ἐφαίνοντο ἔχοντες διαστάσεις ἐτι μᾶλλον γιγαντιαίας.

Μόνον δ' ὅταν τὴν ἐσπέραν ἐκαθήμην τέλος ἐμπρὸς τῆς φιλοξένου τραπέζης, τότε ἠσθάνθην ἐμαυτὸν καταβεβλημένον ὑπὸ τοῦ καμάτου καὶ τῆς συγκινήσεως τῆς ἡμέρας. Κατ' ὀλίγον ὁμοῦς συνῆλθον, καὶ ποτὲ δι' ὅλης μου τῆς ζωῆς δὲν ἐνθυμούμαι νὰ ἐπέρῃσα εὐχεστοτέραν ἐσπέραν. Τὸ συμβᾶν ὁμοῦς τοῦτο εἶχεν ἀποτελέσει βαθεῖαν ἐπὶ τοῦ πνεύματός μου ἐντύπωσιν, καὶ ἐπὶ τινος μῆνης ἕκτοτε συνήθως ἀνεσκίρτων ἐν μέσῳ τοῦ ὕπνου μου, ὑπὸ ψυχροῦ ἰδρωτός καταβρεχόμενος, καὶ νομίζων ὅτι τὸ βδελυρὸν τέρας μὲ συνέτριβε διὰ τῶν ὀδόντων του, καὶ

μὲ ἀπέπνιγε περιπτώσσον με διὰ τῶν ἐλίκων του. Ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ ὀδυνηραὶ ὀπτασίαι ἐξηλείφθησαν μέχρι τελους, καὶ μοὶ παρέμεινε μόνον ἡ μνήμη τοῦ μεγάλου κινδύνου ἐν διετρεῖα, καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὴν πρόνοιαν ἥτις μ' ἐσωσεν ὡς ἐκ θαύματος.

Ἄλλοτε θὰ σὰς διηγηθῶ καὶ ἄλλην τινὰ περίστασιν ἥτις μοὶ συνέβη κατὰ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἐποχὴν.

Καὶ ὁ γέρον ἀπέβλεψε πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἰδὼν ὅτι ἱκίνει τὴν περιέργειάν μας,

— Μὴν ἀκόμη διηγῆσιν, εἶπε, καὶ ἀναχωρῶ. Αὕτη ὁμοιάζει ὀλίγον τὰς ἀνεπιτυχεῖς ἀλυσίας μου.

B.

Ἡ Βονδελοκούνδη εἶναι τῶν Ἰνδιῶν ἡ ἔρημος, ἣν ἀνθρώπινος χεὶρ οὐδέποτε ἀπεπειράθη νὰ καθάρσῃ ἀπὸ τοὺς κατακαλύπτοντας αὐτὴν πυκνοὺς θάμνους. Τὰ τελευτωδῆ ἐδάφη τῶν ἀπεράντων τούτων ἐκτάσεων εἰσὶ τοσοῦτον νοσώδη, ὥστε ὀλίγιστοι μόνον ἄνθρωποι, καὶ οὗτοι ἐκ τῶν πτωχοτέρων καὶ ἐλεεινοτέρων, ἐπείσθησαν ποτὲ νὰ τὰ κατοικήσωσιν. Ἀναγκαζόμενος νὰ διέλθῃ διὰ τῆς ἐρήμου ταύτης, ὅταν ἐπέστρεφον πρὸς τὸ τάγμα μου, καὶ θάνασίμως ἐνοχλούμενος ἐκ τῆς διαρκούς μου αἰχμαλωσίας ἐπὶ τοῦ πλοικρίου, ἐφ' οὗ βραδέως προχωροῦν διὰ τῶν διώγων πεδίων τῆς Βονδελοκούνδης, ἀπεφάσισα ν' ἀποδιδασθῶ ἅμα τὸ πρῶτον ἀπῆντων που τὴν παρήγορον θέαν ἀνθρωπίνης οἰκήσεως. Ἀλλ' ἤξυρῶν ὅτι πλῆθος ἀγρίων ζώων περιέτρεχε τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἀπέφυγα ν' ἀποβῶ εἰς ἀπείρους τερπνοτάτας θέσεις ὡς ἀπῆντων εἰς ἕκαστον βῆμα, αἵτινες ὁμοῦς, διότι ἐρημοί, μὴ ἐφαίνοντο ἐπικίνδυνοι. Ἀλλὰ τέλος ἐφθασα ἀπέναντι Ἰνδικῶν τινῶν καλύβων, αἵτινες ἔκειντο ὡς ἡμῖς μίλιον ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. Τότε διέταξα τὸν ναύκληρον νὰ προσορμισθῇ καὶ νὰ προσδέσῃ τὸ πλοικρίον εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ· καὶ λαβὼν τὸ πυροβόλον μου εἰς τὸν ὦμον, διεθυμύην πρὸς τὰς καλύβας. Ἄμα δὲ μὲ εἶδαν μακρόθεν, δύο Ἰνδοὶ ὀλόγυμνοι, πλὴν τῶν διαζωσμάτων των, ἐσπευσαν εἰς ὑπάντησίν μου, καὶ μὲ εἰδοποίησαν ὅτι πατῶ εἰς ἐπίβουλον ἔδαφος, καὶ κατάτρυτον πᾶρξ, διότι, ὡς μοὶ εἶπον, ἡ σταθερά των ἐνασχόλησις ἦν νὰ σκάπτωσι καθ' ἐκάστην ὁπὰς ὀκτὼ περίπου ποδῶν εἰς τὸ ἔδαφος, ὡς μετὰ ταῦτα ἐκάλυπτον διὰ κλάδων, ὥστε τὰ θηρία, ἀγνοοῦντα τὸν δόλον, καὶ νομίζοντα ὅτι ἔτρεχον ἐπὶ ἐδάφους στερεοῦ, ἐπιπτον διὰ μιᾶς εἰς τοὺς βόθρους, καὶ οὕτως οἱ Ἰνδοὶ ἐδύναντο ἀφόδως νὰ τὰ φονεύωσι, καὶ το μὲν δέρμα των ἐπώλουν, τὰς δὲ κεφαλὰς των ἔφερον πρὸς τὰς ἀρχάς, παρ' ὧν ἐλάμβανον τὸ δι' ἐκάστης τίγριδος κεφαλὴν τεταγμένον βραβεῖον. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πρὸ ἐνὸς ἔτους εἶχον συλλάβει ὑπὲρ τὰ εἴκοσι θηρία. Ναὶ μὲν κατεσπαράχθησαν καὶ δύο Ἰνδοὶ ὑπὸ τῶν θηρίων· ἀλλ' οἱ σύντροφοι αὐτῶν, θεωροῦντες τὰ ποιῶντα συμβᾶντα ὡς τῆς εἰμαρμένης θεοπίσματα, ὀλίγον ἐταράττοντο ὑπ' αὐτῶν. Ἐπειδὴ ἦτον ἤδη ἐξώρας, ἀπεφάσισα νὰ διανυκτερεύσω εἰς τὰς καλύβας, καὶ πέμψας ἔφερα τὰς ψάθας ἐφ' ὧν ἐκοιμώμην συν-

ἤθως. Οἱ Ἴνδοι μοι εἶχον ὑποσχεθῆναι νὰ παρευρεθῶ τὴν ἐπαύριον εἰς θήραν περιεργατάτην, καὶ ἡ τοιαύτη ὑπόσχεσις ἐδύνατο νὰ μὲ φέρῃ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς γῆς. Ἐδέχθην ἐπομένως προθύμως τὴν πρόσκλησίν των νὰ μείνω μετ' αὐτῶν τὴν νύκτα ἐκεῖνην.

Ἐδείπνησα λοιπὸν μὲ ὀλίγον ὀρύζιον, ἐκαθίσταμαι τὸ πυροβόλον μου, οὗ ὃ εἰς σωλὴν περιεῖχε πάντοτε μίαν σφαῖραν, ὃ δ' ἄλλος μεγάλη σφαιρίδια, προπαρασκευάσας τὰ ἐφόδιά μου διὰ τὴν ἐπαύριον, ὅπερ εἶναι ἀγχολία σπουδαιότατη δι' ἄνθρωπον μεμονωμένον ὡς ἦμην ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ τέλος ἔπεσα νὰ κοιμηθῶ, ἀφ' οὗ ὅπως πρὶν ἐφρόντισα νὰ κλείσω τὴν θύραν ὅπως ἐδυνήθην, διότι ἡ μορφή καὶ οἱ τρόποι ἐνὸς τῶν Ἰνδῶν πολὺ δὲν μοι ἤρεσκον, καὶ ἤρχιζον ἤδη σχεδὸν νὰ μετανοῶ ὅτι εἶχαν οὕτως ἐντελῶς παραδοθῇ εἰς αὐτούς. Οἱ ὑπηρεταί μου, οὗς ἐλυπούμην ὅτι δὲν εἶχον φέρει μετ' ἐμοῦ, ἀπειχον μακρὰν μου ἡμισυ μίλιον· οἱ δὲ ἄνθρωποι οἵτινες μὲ περιστοιχίζον, ἦσαν χαραιοῦτος ἀγρίου, ἀναστήματος καὶ ῥώμης ἀθλητικῆς, καὶ εὐθιςμένοι νὰ παλαίωσι πρὸς θηρία. Μεταδιδοῦντες δ' εὐκόλως τὰς κατοικίας των ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, δυνάμειν ἐντὸς τῶν ἀπρασίτων ἐρήμων τῆς Βουνδελοκούντης νὰ ὑπεκρύψωσι πᾶσαν καταδίωξιν, διαβόητοι ἐπὶ φιλοκερδείᾳ, καὶ εἰς οὐδὲν τὴν ζωὴν λογιζόμενοι, τίς μοι ἐγγυᾶτο ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι δὲν θὰ ἐρρίπτοντο ἐπ' ἐμὲ νὰ μὲ θανατώσωσιν; Ἀπρονοήτως εἶχον λύσει ἐμπρὸς των τὸ βαλάντιόν μου, πλήρες βουπίων, καὶ εἶχον ἐπαινέσει τὰς ιδιότητας τοῦ πυροβόλου μου, ἀντικειμένου πολὺ δι' αὐτούς πολυτιμωτέρου ἀπὸ χρυσίον. Τί τοὺς ἐμπόδιζε νὰ κυριεύσωσιν ὅλα ταῦτα; Ἰέποτε. Ἐβλεπον τὸν κίνδυνον τῆς θέσεώς μου, καὶ τοιαύτας δεινὰς ιδέας περιστρέφων εἰς τὴν κεφαλὴν μου, ἀπεκοιμήθην ὕπνον ἐλαφρὸν καὶ τεταραγμένον.

Μία ἦτον ἴσως ἡ ὥρα μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὅταν ὑπόκωφος μ' ἐξύπνησε κρότος. Πολλοὶ ἄνθρωποι συνδιελέγοντο κρυφίως πλησίον τοῦ μικροῦ τῆς καλύβης μου παραθύρου, κεκλεισμένου δι' ἀπλοῦ καὶ παραλελυμένου παραθυροφύλλου, ἢ μάλλον διὰ πλακίστου βεβυσμένου ὑπὸ ξηρῶν χάρτων. Ὅταν ἤκουσα τοῦτο, ἐσύρθην ἐλαφρῶς πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, καὶ ἐφριζα ἀκούσας τοὺς Ἴνδους οὕτως ἐκφράζοντας τὰς θηριώδεις των διαθέσεις.

— Ἀπὸ πότε τὸν ἔχετε; ἐρώτησε φωνὴ ἣν δὲν εἶχον ἀκούσει πρὶν.

— Ἀπὸ χθὲς τὸ ἐσπέρας, περὶ τοῦ ἡλίου τὴν δύσιν.

— Καὶ ἤκούσατε ἐπειτα, νὰ ἰδῆτε ἂν δὲν κινῆται;

— Ναί, νομίζομεν ὅτι κοιμᾶται.

— Τότε λοιπὸν ἰδοὺ ἡ ὥρα νὰ ἐπιπέσωμεν. Ἐπειδὴ ὅμως λέγετε ὅτι εἶναι ῥωμαλαῖος, πρέπει νὰ προχωρήσωμεν μὲ περισκέψιν. Πῶς θὰ τὸν προσδάλωμεν;

— Φρονῶ, εἶπεν εἰς τῶν συνομιλούντων, ὅτι πρέπει νὰ τὸν κατατοξεύσωμεν μὲ βέλη φαρμακευμένα.

— Μάλιστα. Ἄν ὅμως ἐξέλθῃ;

— Ἄν ἐξέλθῃ, τὸν φονεύομεν μὲ τὰς μαχαίρας μας.

— Τὰς φορεῖτε;

— Ὅχι ἀκόμη.

— Λοιπὸν, εἶπεν ἐκεῖνος, ὅστις ὠμῖται ὡς ἀρχηγός, σπεύσατε νὰ τὰς λάβετε, καὶ νὰ τελειώσωμεν ταχέως. Μετὰ πέντε λεπτά ἐπιστρέφω.

Καὶ τοὺς ἤκουσα ἀναχωρήσαντας ἀμέσως, καὶ χωρισθέντας κατὰ διαφόρους διευθύνσεις.

Ἡ καρδιά μου ἐπαλλε, καὶ ἠκραώμην, μέχρις οὗ ἐσβέσθη ἐντελῶς τῶν ποδῶν των ὁ ἦχος. Τότε δὲ, ἀρπάσας τὸ πυροβόλον μου, ἀπεφάσισα νὰ φύγω, ἢ καὶ νὰ διαφιλωνεικῶ τὴν ζωὴν μου ἐν τῷ πεδίῳ, ὅπου τὸ πυροβόλον μου ἐδύνατο ν' ἀκουσθῇ ἀπὸ τοὺς ὑπηρετάς μου. Ὑπερέβην λοιπὸν τὴν θύραν, καὶ ὡς βέλος ὤρμησα πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἐνόμιζον ὅτι τὸ πλοῖόν μου ἦτον προσωρισμένον.

Ἡ σελήνη ἐλαμπε μεσουράνιος, καὶ ἐγὼ ἔτρεχον, οὐδένα ἄλλον ἀναλογιζόμενος κίνδυνον, πλην τοῦ ὅτι ἐδιωκόμην ὑπὸ τοῦ αἰμοῦτός μου τούτου στίφους τῶν φονέων, εἰς οὗς εἶχον τὸ δυστύχημα νὰ ἐμπέσω. Φοβερὰ ἦτον ἡ σκηνή, καὶ τὴν φρίκην τῆς κῦζανον ἐτι μάλλον αἱ ἀγρίαι ὕλακαὶ τοῦ θωός, οἱ λαμπροὶ ὀρυγμοὶ τῶν θηρίων, καὶ αἱ κραυγαὶ τῶν σαρκοφάγων ὀρνέων, ὧν τρέχων διατάραπτον τὰ νυκτερινὰ καταφύγια. Αἶφνης εἶδα ἀντικείμενόν τι ἀναπηδῶν ὑπεράνω τῶν θάμνων, καὶ ἤκουσα ταῖς ξηροῦς κλάδους τρύζοντας ὑπὸ τὴν πίεσιν βαρέως τινος σώματος· ἀγρίου δὲ γρυσμὸς ἀντήχησεν εἰς τὴν ἀκοήν μου, ὑπὸ παραδόξου συνοδευόμενος συριγμοῦ, ὡς τῆς φωνῆς τῆς ὀργιζομένης γαλῆς, καὶ δύο ὀφθαλμοὶ ἐξήστραψαν ἐν τῷ σκοτεινῷ. Οὐδεμία σωτηρίας ἐλπίς· Τίγρις μὲ κατεδίωκεν. Ἀκόμη ἐν πῆδημα, καὶ ἐπιπτον ὑπὸ τοὺς ὄνυχας τοῦ ἀνημέρου θηρίου. Οὐδὲ νὰ προσευχθῶ καὶ ἐπρόφθασα, ἀλλ' ὤρμησα νὰ φύγω ὑπὸ τῆς ἀπελπισίας πτερούμενος. Ἀλλ' εἰς τὰ πρῶτα βήματα ἠσθάνθην βίαιον κλονισμόν, φωτὸς σπινθήρες ἀνέθορον ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ὅλα τὰ μέλη μου ὡς ἂν εἶχον ἐξαθροῦσθαι· διότι εἶχον πέσει εἰς ἓνα τῶν βόθρων ἐκεῖνων, καὶ ἐν ᾧ ἐπιπτον, ἡ τίγρις εἶχε πηδήσει ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς μου.

Ἀμα δὲ συνῆλθον ἀπὸ τῆς πτώσεως τὴν σκοτοδινίαν, καὶ ἀπὸ τὸν πρῶτον μου τρόμον, ἐτόλμησα νὰ ὑψώσω τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ εἰς τὸ φῶς τῆς σελήνης εἶδα τὴν τίγριν ἐπὶ τῆς κοιλίας καίμενην εἰς τὸ χεῖλος τοῦ λάκκου, καὶ μεθ' αἰμοχαρεῶς λαίμαργίας παραμονεύουσαν τὸν δυστυχῆ ὅστις δὲν ἐδύνατο νὰ τὴν διαφύγῃ. Οἱ φλογεροὶ ὀφθαλμοὶ τῆς παρηκαλούθουν πάντα μου τὰ κινήματα, καὶ ἐκάθησα ὅσον ἔμπόρου βαθυτέρα, διὰ νὰ μὴ μὲ φθάνωσιν οἱ θανατηφόροι τῆς ὄνυχας.

Ὡς δ' ἤρχισαν οἱ ὀφθαλμοί μου νὰ συνηθίζωσι τὸ μέρος ὅπου εὕρισκόμην, ὦ τῆς φρίκης! εἶδα ὅφιν μέλανα καὶ μακρὸν, ἀνέρποντα ἀπὸ τὸν πυθμένα τοῦ λάκκου. Μὴ δυνάμενος ὅμως ν' ἀναδῇ τὸν σχεδὸν κάθετον τοῖχον, ἐφάνη δισταζὼν ἐπὶ μίαν στιγμὴν, ἂν ἐπρεπε νὰ ἐξακαλουθῇ προσπαθῶν νὰ φύγῃ, ἢ ἂν ἦτον προτιμώτερον, ἐπιστρέψας, νὰ προσδάλῃ τὸν αὐθάδη ξένον, ὅστις ἐλθὼν ἐτάραξε τὴν ησυχίαν τῆς φωλεᾶς του. Ἡ δευτέρα αὕτη ιδέα προεκρίθη ἀναμ-

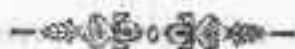
φιλόλως, διότι ὀρθωθείς, ἐστήριξεν ἐπ' ἐμὲ τοὺς πρᾶ-
σίνοὺς καὶ σπινθηροβολοῦντας τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἡ-
τοιμάσθη νὰ τειναχθῇ. Ἐντρομος ἀνεπέδησα· ἀλλ'
ἅμα ἠγέρθην, ἡσθάνθην τοὺς ὄνυχας τῆς τίγριδος σχί-
σαντες τὰς σάρκας τοῦ ὤμου μου, διότι εἶχον λησμο-
νήσει ὅτι εἰς τὸ χεῖλος τοῦ βόθρου μὲ περιέμενεν οὐ-
τος ὁ κίνδυνος. Ἀλλὰ διὰ τοῦ κινήματος τούτου τὸ
θηρίον ἐκίνησε τοὺς παρὰ τὸ χεῖλος κλάδους, καὶ
ἀπ' αὐτῶν τὸ πυροβόλον μου ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας
μου. Ἄν δὲ καὶ ἔρρεεν ἀφθόνως τὸ αἷμά μου, καὶ
ἂν καὶ δριμύεις ἡσθάνομην εἰς τὸν ὤμον τοὺς πόνους,
συνῆψα ὅμως πάσας μου τὰς δυνάμεις, καὶ λαβὼν τὸ
ὄπλον, ἐπυροβόλησα κατὰ τοῦ ὄφρα, καὶ τὸν ἐφό-
νευσα καθ' ἣν στιγμὴν ἐμελλε νὰ ῥιφθῇ κατ' ἐμοῦ.

Ἀλλ' ἡ ἐκπυροσκορότης ἐφάνη διπλασιάσασα τὴν
ἀγριότητα τῆς τίγριδος, ἥτις ἤρχισε προσπαθοῦσα νὰ
καταβῇ εἰς τὸν βόθρον. Συγχρόνως δ' ἤρχισα καὶ ἐγὼ
ἀναλογιζόμενος σπουδαίως ἂν προτιμώτερον δὲν ἦτον
νὰ παραδοθῶ ἀμέσως εἰς τὸ λυσσῶδες θηρίον, παρὰ
νὰ μείνω ἐπὶ πλέον εἰς τὴν τραμερὰν θέσιν ἐκείνην.
Σκοτοδινίαις μὲ κατέλαβε τότε, καὶ ἡ ἀπελπισία
παρέφερε τὰς φρένας μου, διότι ἀπ' ἐνὸς μὲν ἤξευρον
ὅτι ἐντὸς ὀλίγου ὁ σύντροφός μου τοῦ ὄφρα ἐμελλε νὰ

ἔλθῃ εἰς τὸν λάκκον, ἀπ' ἐτέρου δὲ τὸ χῶμα ἤρχιζε
καταρρέον ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς τίγριδος. Ἡ ἀνθρώ-
πινος φύσις ἐνέδιδεν ἤδη, ὅταν αἰφνης ὠρυγμός φο-
βερὸς ἠκούσθη, καὶ ἡ τίγρις, ὑπὸ πολλῶν φαρμακευ-
μένων ἀκοντίων κατατοξευθεῖσα, ἔπεσε καὶ ἐκυλίετο
σπαίρουσα ἐν σπασμοῖς καὶ ἀγιονίᾳ θανάτου. Μετὰ
μῖαν δὲ στιγμὴν προσῆλθον ὁ τῆς προτεραίας ξενόδό-
χος μου, καὶ οἱ φίλοι μου, καὶ ἔσπευσαν νὰ μ' ἀ-
νεγκύσωσιν ἀπὸ τὸν λάκκον. Εὐρόντες με δὲ σχεδὸν
ἀνέπαφον, ἀπέπεμψαν χαρμωμένους κραυγὰς, μὲ συν-
εχαίροντο, καὶ πρὸ πάντων οἱ Ἰνδοὶ ἐφαίνοντο εὐ-
δαίμονες ὅτι μ' ἔσωσαν.

Τί λοιπὸν ἐσήμαινεν ἡ διαγωγὴ των; Μετ' οὐ πολὺ
τὸ μυστήριον ἐξηγήθη. Φέροντές με πρὸς τὸ πλοῖόν
μου, μοὶ διηγήθησαν ὅτι πρὸ ὀλίγου ἐφόνευταν μέ-
γαν λέοντα, ὅστις ἀπ' ἐσπέρας εἶχε πέσει εἰς ἓνα
βόθρον, καὶ ὅτι περὶ αὐτοῦ διελέγοντο, ὅταν ἐνόμισα
ὅτι ἐπεβουλεύοντο τὴν ζωὴν μου. Ἀπὸ ταύτην δὲ
τὴν ἐκστρατεῖαν ἐπέστρεφον, ὅταν ἤκουσαν τὸν πυ-
ροβολισμόν μου, καὶ ὁρμήσαντες πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖ-
νο, κατώρθωσαν εὐτυχῶς νὰ μὲ σώσωσι.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ γέρων ἀνεχώρησε.

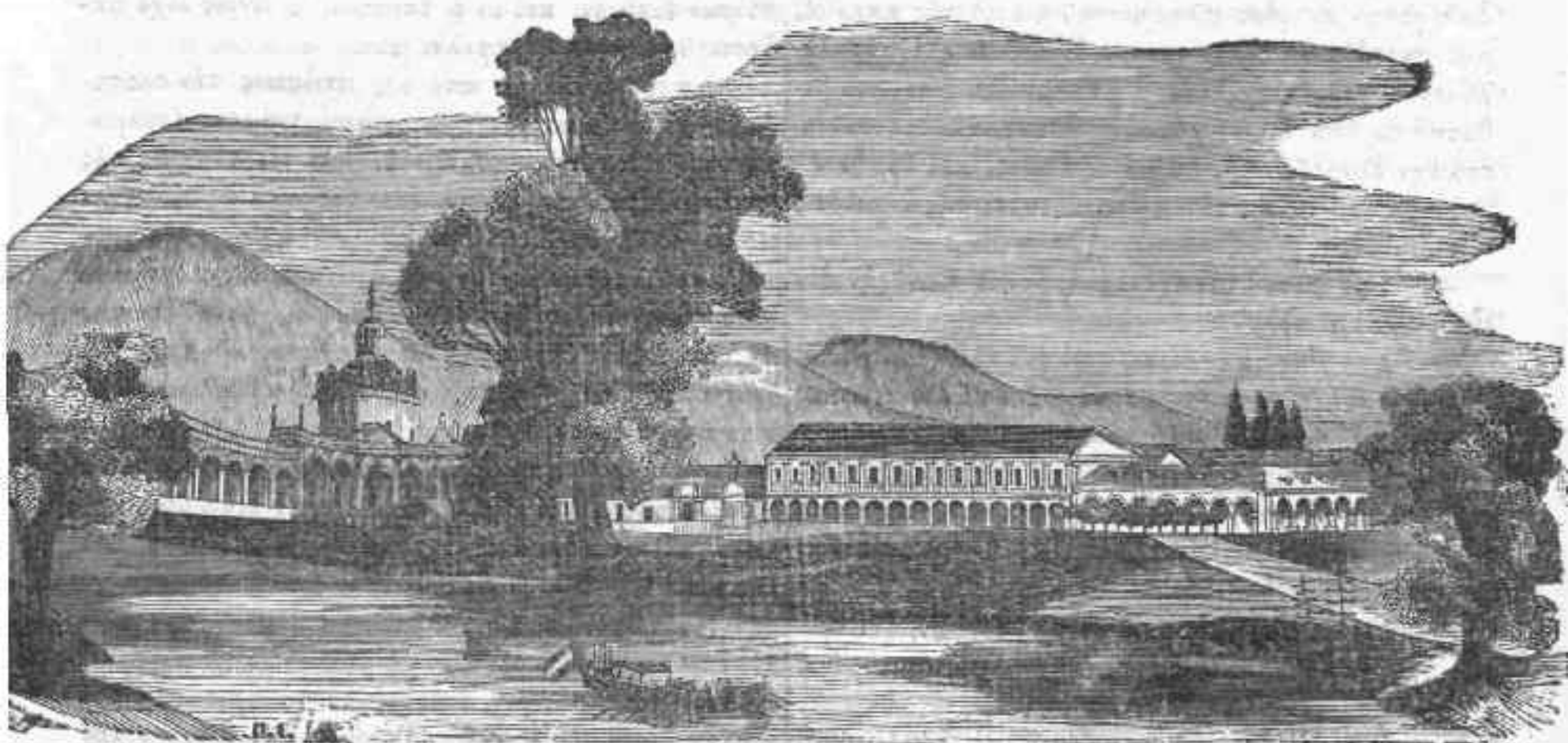
ΤΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑ

ΤΗΣ

ΑΡΑΝΙΟΥΕΖΗΣ

ΚΑΙ ΤΟΥ

ΜΑΔΡΙΤΟΥ.

Τὰ βασίλεια τῆς Ἀρανιουέζης.